

Eurooppa sodassa... perintöään, identiteettiään, kansaansa ja itseään vastaan

Europe at War... with its Heritage, its Identity, its People, and Itself

By Tom Gilbreath, 26.4.2026

Muutama kuukausi sitten Trump'in hallinto julkaisi "kansallisen turvallisuusstrategiansa". Se iski hermoon – ei niinkään Yhdysvalloissa, vaan Euroopassa. Listatessaan Yhdysvaltojen kansallisen turvallisuuden keskeisiä haasteita se totesi, että Eurooppaa uhkaa "sivilisaation pois pyyhkiytyminen". Vahvoja sanoja.

Eurooppa on edelleen paniikissa Venäjän jatkuvan Ukraina- hyökkäämisen vuoksi, mutta pitää kiinni politiikasta, joka tekee siitä yhä riippuvaisemman venäläisestä polttoaineesta. Uskonnonvapaus ja sananvapaus ovat suurelta osin lähtöisin Euroopasta, mutta eurooppalaiset johtajat vaikuttavat yhä päättäväisemmiltä pysäyttää uskonnollinen ilmaisu, jos se ei vastaa heidän näkemyksiään. Euroopan osuus maailman bruttokansantuotteesta laski 25 prosentista vuonna 1990 nykyiseen 14 prosenttiin – hätkähdyttävän jyrkkä lasku. Sen turvallisuus riippuu NATOsta, mutta eurooppalaiset johtajat näyttävät päättäneen tehdä siitä hampaaton tiikeri – tai tuhota se kokonaan.

Yhteenvedossaan Euroopan epävarmasta tilasta "Yhdysvaltain kansallinen turvallisuusstrategia" esitti sarjan tuhoisia mutta tarkkoja arvioita: "Eurooppaa koskettavat laajemmat kysymykset ovat Euroopan Unionin ja

muiden kansainvälisten elinten toiminta, joka heikentää poliittista vapautta ja suvereniteettia, maahanmuuttopolitiikka, joka muuttaa mannerta ja aiheuttaa ristiriitoja, sananvapauden sensuuri ja poliittisen opposition tukahduttaminen, syntyvyyden romahtaminen sekä kansallisten identiteettien ja itseluottamuksen menetys."

Kymmeniä vuosia sitten, kun syntyvyys oli liian alhainen ylläpitämään heidän sivilisaatiotaan, eurooppalaiset johtajat etsivät halpaa työvoimaa islamilaisesta maailmasta. He eivät käsittäneet historiallisen Euroopan ja historiallisen Islamin välisen kulttuurisen eron suunnattomuutta. He olivat varmoja, että assimilaatio poistaisi nopeasti kaikki olemassa olevat erot. Eurooppalaiset ovat taipuvaisia näkemään järjestäytyneen uskonnon yleensä tyhjänä seremoniana, ei vakavasti otettavana asiana. He heijastivat apatiansa maahantuomiinsa ihmisiin. He näkivät Islamin eräänlaisena kristillisenä kirkkokuntana. Euroopan johtajat olettivat, että sukupolven tai kahden kuluessa maahanmuuttajista tulisi heidän itsensä kaltaisia kylmiä, ateistisia materialisteja.

Se vain ei mennyt niin. Sensijaan Euroopassa nähtiin grooming-jengien nousu ja rikollisuuden yleinen kasvu. Suojautuakseen kulttuurisista arviointivirheistä johtuvalta kritiikiltä Euroopan johtajat asettivat lain valtion laitoksille, kuten kouluille ja lainvalvonnalle. He määräisivät, että heidän toimiansa kritiikki on leimattava "islamofobiaksi". He säätivät lakeja, jotka kriminalisoivat tällaisen kritiikin. Suurin osa Euroopan mediasta hyppäsi rattaille.

Ja niin sanan- ja uskonnonvapauden kehto vajosi takaisin autoritaariseen menneisyyteensä. Siitä tuli jälleen se sortava paikka, jonka muutoksen puolesta heidän esi-isänsä taistelivat.

Yhdysvaltain kansallinen turvallisuusstrategia sanoi edelleen: "Jos nykyiset suuntaukset jatkuvat, manner on 20 vuoden kuluttua tai jopa ennemmin täysin muuttunut... Monet näistä maista ovat tällä hetkellä vahvistamassa nykyistä linjaansa. Haluamme, että Eurooppa pysyy eurooppalaisena."

Eurooppalainen tarkoitti kerran kristittyä. 1700-luvulla 20–25% tällä mantereella syntyneistä tytöistä sai nimekseen jonkinlaisen johdannaisen nimestä "Mary". Kristinusko muovasi eurooppalaista koulutusta vuosisatojen ajan. Siitä tuli Euroopan taiteen teema ja tieteen perustus. Se rakensi Euroopan sairaaloita. Se järjesti hoidon orvoille ja vammaisille

— varmistaen, ettei edes kaikkein haavoittuvimpia unohdettu. Kristilliset innovaatiot levisivät Euroopassa ja niistä tuli myöhemmin standardi koko maailmalle. Eurooppa oli kaikkea muuta kuin täydellinen paikka. Silti jotakin poikkeuksellista oli tapahtumassa.

Hyvien puolien ohella Eurooppa elätteli rakkautta sotaan, imperiumiin ja kolonialismiin sekä syvää vihaa kaikkea juutalaista kohtaan. Vanhan kolonialistisen henkensä mukaisesti se yrittää nyt rajoittaa amerikkalaisten ja muiden ihmisten sananvapautta sosiaalisen median alustoilla ympäri maailmaa. Pitkään jatkuneen juutalaisvihansa seurauksena se tuomitsee vaistomaisesti Israelin ja puolustaa terroristeja.

Uskon, että Euroopan polttoitsemurha jättää sille syvät arvet – ja tekee sen hyvin alttiiksi karismaattisen superjohtajan nimeltä Antikristus nousulle.